

bom dan kaj boš ti tu poslušal. Drugo nisem čul, sem imel zadosti; prihodnjič kaj več drži. Štajer, ko bode imel novo predigo. Dragi Poltek če je kaj laži, pa daj preklicat, pomoči pero v črno tinto. Pozabiti pa ne smem na njegovega brata Pepeka „Irglavega“, ta zna ravno tako predigo držati, pa je le boljši ker je dober birt pa ni pijanček, nič ne pije, jeziček pa mu leti še hujše; to pa je tako: Pepek leti jeziček kadar je trezen, Polteki pa kadar je pijan. To sta vam narodnjaka junaka in narodna, Slovenca v Črešnjecih. Adijo sedaj, Poltek, Pepek drugokrat se vidimo. Polteko pa svetujemo posebno da se poboljša! Kaj pa rečeš ti Kolarov Horvati na to, da tvoje ovčice v trnje zajdejo, nekaj jih posvari.

Jožek Zbeža.

Sv. Juri ob Ščavnici. Ti dopisatelj! Narodnega Lista se zaganiš že dolg časa v našo sedaj ustanovljeno veteransko društvo. Čital sem že parkrat o Tvoji bedi. Društvo zmiraj narašča, ima že čez 90 udov. 18. avgusta na dan rojstva našega presvetlega vladarja je imelo društvo svojo prvo parado in se udeležilo sv. maše. Tega ti dopisun gotovo nisi storil. Dragi čitatelji, kateri je taisti dan to vidil, marsikateremu so stopile solze v oči, ko si videl stare moža že blizu 80 let in čez, kateri so imeli svoje prsi okrnjene z večimi svetinami, potem si videl krasen sprejem od prav imenitnih oseb, na katerih se je tudi vidlo da niso Sokola služili, ampak cesarja. Ali Ti Sokol tega nisi opazil? mogoče se Ti je vidlo, da je te svetinje, katero je možno imelo, kakšni droščki napravil in tem starim bojevnikom, kateri so se udeležili 48., 49., 64., 66. in 72. leta bojnih časov za gumb na prsa obesil. O ne, to je bilo krvavo zaslužno! Kaj ne, Sokole, beseda „Habt — Acht“ je Tvojo noro glavico močno razburila, kaj ne? tudi še taistokrat stari bojevniki niso Sokolskega povelja slišali „Pozor!“, pač pa so slišali, kako so kuglje žvižgale okoli njih ušes, tudi so vidli, kako je znanca, prijatelja kuglja smrtno ranila kateri počiva v daljni Italiji, Bozni itd. v hladni zemlji. Ti sokolski dopisun pusti to mirno društvo v tem kaj si je zaslužno že v času, ko še Tebe svetu ni bilo. Društvo ne spada med politiko politika sploh nima nič z njim. Tudi opozarjaš na rove zastave. Ti gotovo še nisi nič žrtvoval in tudi ne boš, ker nič nimaš, ker še zmiraj edaš da bi Ti drugi pomagali. Jaz pa sem išel od g. načelnika, da je že v tem kratkem su nabral od dobrih ljudi 200 kron; mogoče jih potreben, Ti jih društvo prepusti in še bo društvo zastavo imelo in svoto dobilo skupaj. Kaj veteranska fana ni tako draga, ker ima orla brez mesa, „Sokolska“ je dražja, ker ima orla z mesom vred. Tudi si se zlagal da je g. Kocbek s svojimi pevci delal veselje v gostilni; prav da Ti moti; jas nisem tega v nobeni gostilni šel, ako ravno sem tri obiskal; pač sem pa cerkvi slišal, da je g. Kocbek krasno zapel arsko pesem in društvena godba na koru navljala; prav je g. Kocbek „nemčurji“ so bili cerkvi in liberalci si cerkvo predstavljajo kot postilno. Prav dopisatelj si se po ustah udaril pa saj Ti ni zameriti, da si Sokol in ta je lahko vsaki kravji in kozji pastir, kaj se je tudi resnično pokazalo pri razviti zastave v Ljutomeru, da so krave in koze prišle svojih pastirjev vohat in pozdravljat. Mislim, da boste g. urednik mi več prostora pripustili, prosim pa pripravite mi še drugič prostor v tej stvari! Tvoj tovariš.

Olimje pri Podčetrtku. Nedavno so obhajali Olimpijski v zakotni a prijazni vasi domačega cerkvenega patrona, namreč imeli so žegnanje. Črni oblaki so ploli ta dan na nebu, ter jezo utrinjali žareče iskre, kakor bi hoteli svariiti ljudi od njih početja na taki dan. Po glavnem opravilu se zberó v farovžu župniki, ki so prišli od drugod s svojimi kuharicami pomagat domačemu župniku ob ednem pa obhajati patrona olimskega. Pri kupicah vina so postali vročeglavni, da se je od daleč razlegalo na okrog. Ljudstvo v gostilnah je tudi židane volje. Učinek se je pokazal pri popoldanski službi božji v cerkvi. Dosti ljudi omamljeni od vinca, je potrkavalo z glavami ob klopi, ali pa omrčalo po koteh v spanju pravičnega. Lep prizor! Vrhunec vsega, je bil popoldne in trajal v farovžu, kakor tudi v gostilnah do trdne noči. Iz farovških cin se sliši veselo petje župnikov, njih kuharic. Po gostilnah pa isto, še v zvišani mešanih

obojega spola, ki prisega meje skrajnosti. Nedoželjna mladina mora gledati neustudno surovo obnašanje svojih staršev, kako in kaj si lahko misli vsak bralec. — Proti večeru se sliši pred farovžem krik skrokanih cerkmoštarjev, ki odslavlajo na vozove tuje župnike in kuharice. Čudno je bilo videti, kako so usmiljeni cerkmoštarji na voz tišali šolskega župnika iz Buč in njegovo ženo — pardon kuharico, ker so njuju vinski dohovi vlekli k zemlji. Tako sledé še drugi. Domača kuharica nataka odhajajočim gostom še vinca potem pa adijo — krik — vozovi peljejo počasi naprej. Smešno je bilo videti za vozovi stopati hrvaškega popa Hručiča o svojo kuharico, vse to pa ljudem v slab vzgled. Zdaj na desno, zdaj na levo pomikal se je ta omenjeni parček. Podčetrtski župnik je radi škandalov odslavljal iz cerkve tega hrvaškega plebanuša, ki mu je delal nečast, olimski župnik pa ga je sprejel v svojo cerkveno službo. Došli so tudi gosti iz Podčetrčka s svojo mladeniško godbo, kjer so v gostilni do dobrega odprli ljudem srce in vino je teklo raz miz. Ali glej, kdo sedi sredi nagajajočih žensk pozno v noč? Hrvaški kapucinec, ki ga imenujejo „Ben minuti“ napenja v različnem govoru svoje moči. Izginil je tudi on, v temni noči je še neki ženski — nekaj pošepetal — potem pa izginil. Le župnika iz Podčetrčka ni videti v takšnih slučajih, on se izogiblje svojih pregrešnih so-bratov! Čast njemu! Olimje je podoba Sodome in Gomore! Župnik Kotnik psuje le ljudi v svoji razburjenosti iz prižnice, ne govori kar piše sv. evangelij, ne slišiš večkrat zvoniti opoldne in zvečer, ne krsti gotovih otrok po imenu, kakor želijo starši, zgovarja se, da ne pozna takšnih neznanih muč. imen. Seje le sovrastvo in prepir. In še drugo! Znano je svetu in sodniji, da je ta kraj Olimje v nekem oziru zelo garjev. Dosti ljudi se brati „ednakospolno“ med seboj. . . . Ubogo ljudstvo kam jadraš, kje imaš ogledalo dobrega, kdo te uči morale? Nemara tvoji dušni pastirji! Kar je izrečeno v podanem je istina in to je sveto! Olimčan.

Bolezni obrtniškega stanu.

(Naprej)

Nadaljni činitelj, ki tvori bolezen v obrtniškem življenju, je submisija. Koliko obrtnikov in rokodelcev je prišlo vsled take oddaje dela ob vse! Največ oddaj takih delov se podeli najcenejšim oferentom. Zgodi se pa, da eden zato, da bi naredil reklamo, drugi vsled nepoznanja razmer, tretji vsled nevednosti take cene stavi, da ne zasluži ničesar ali pa da ima celo škodo.

Obadva, naročitelj kakor liferant, imata škodo. Kajti liferant si hoče v največih slučajih s slabšo kvaliteto odškodovati.

Koliko se v tem oziru greši, dokaže naj sledeči slučaj: Neki večji stavbinski mojster imel je za neko fabriko večje število oken mizarskim in ključarskim mojstrom oddati; eden mizar in eden ključar sta stavila svoje cene tako za mizarsko kakor za ključarsko delo posebej vsak za-se; poleg teh dveh mojstrov prideta še en mizar z enim ključarjem. Stavbinski mojster čita oferte zadnjih in pravi, da so predrage cene, kajti od drugih mojstrov dobi okna z obkovanjem vred za isto ceno, kakoj je tu le za mizarsko delo določena. Ta dva mojstra, oba še mlada, pravita: no, ako morejo to drugi narediti, izhajala bodeva i midva. Konec je bil, da je mizarski mojster, ki je imel lepo gospodarstvo, umrl kot vbogi mizarski pomočnik; ključarski mojster pa se je moral v Ameriko preseliti, ker so mu vse vzeli. Tako podcenjevanje škoduje zaupanju kupcev, ki mislijo potem tudi pri nizki ceni, da so osleparjeni; in drugi strani škoduje obrtniku, ki zna računati in ki zahteva kot dostojni rokodelce ceno, katero mora staviti, ako hoče izhajati.

Ena najnevarnejših bolezni je tudi notranja razstresenost v obrtniji sami. Malo je rokodelcev, ki imajo premoženje in mnogo prostega časa. Le na ta način, da postane obrtnik po zadoščujoči izobrazbi zaveden, da se zamore le s skupnim delom vseh kaj doseči, se bode pomagalo. K temu pa sliši v prvi vrsti to, da se obrtniku prosto in odkritosrčno vse odkrije, kar mu škoduje.

Za rokodelce, ki izvršujejo obrt, je gotovo težko, da se razgovorijo o napakah odkrito in prosto. Ali upanje, da si bodejo s tem pomagali, jih mora spraviti na pravo pot.

Seveda je še mnogo bolezni na obrtniškem trupu in morda se o njih še pomenimo. Obrtniki pa naj izpoznajo, da si bodejo le s skupnim delom boljšo bodočnost pridobili.

Napredek agrikulturnih gospodarjev!

(Spisal J. Vtičar, absolvent polj šole.)

Ako opazujemo malo napredke naše agrikulture, najdemo še vendar tu in tam dosti napak; ali kdo je tem napakam kriv? Naši slaboumnji gospodarji. Tu in tam tarna in jamra kaj bode spočeti, hudo je; ali to kje bi si proti ti hudobi pomagal, to mu še niti na misel ne pride. Ko izve kako novo iznajdbo n. pr. umetna gnojila, izboljšanje travnikov, drajname ali kaj takega, ki je v gospodarstvo jako v prid, se zato niti ne zmeni. Ko je prišlo pred leti škropljenje z modro galico, kar zdaj sprevidijo da ima velik uspeh so kričali ti brezumni kričači: „To ni delal moj oče in delal ne bom jaz, pa je zbog tega prav mastno živl.“ Ali to ne pomisli, da število ljudstva narašča in da je potem več življa potrebno, da nekda je od ha zemljišča plačal 2 K davka ali koliko plača zdaj. Toraj treba mu je poduka umnega gospodarstva, kje bi se ga naučil, tja poti ne ve, samo reče: Kakor moram jaz delati naj dela moj sin. To pa ni res. Seveda delaš, še preveč ali s ščim, z rokami; z glavo pa spiš. Da bi pustil svojega sina ali hčera v kako poljedelsko ali gospodarsko šolo, to mu je deveta briga. Reče ako se mi kaj izuči pa mi ne mara več za dom. Kdo pa je to kriv? Gospodar sam; ako boš ti pravično z njim ravnal ti gvišno ne bo silil od doma, ako pa nepravično ravnaš, prideš s krčme, razgrajaš po hiši, še mogoče razdiraš vso družino, preklinjaš svojo ženo, celo svojo obitelj, hlapca, dekle i. t. d. je lahko, da ne moraš družine imeti, kar nam danes pri naši agrikulturi zelo primanjkuje. Tu in tam se poteguje za one klerikalne oderube, ki še nikdar ni bilo glasa, da bi ti kdaj agrikulturi kaj pomagali, tu pa tam pa preklinja, da je groza. Ali je to vera? To ni vera, to je odpad od vere.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide i letos naš

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodejo sodelovali. Priobčili bomo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bomo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stoji razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bomo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodejo podale zanimive slike iz ljudskega življenja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarij, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzojavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetijski koledar“. Visokost cene ne bode občutno presegla lanske. Velikost pa bode prekosila lanko in ravno tako bode vsebina še večja ter izbornejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetijski, obrtniški ali delavski hiši

 naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato pa dobi tudi dobro čtivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimprej naročijo na

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Pošiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po poštne povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetijski napredni koledar.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Šolski začetek v Ptuj. V Ptuj prične šolsko leto 1908/9 s 16. septembrom 1908. Vse novo vstopivše učence se bode vpisalo dne 15. septembra od 8. do 11. ure v dotični šolski kanciliji. Stariši teh otrok imajo doprinesiti krstni list, spričevalo o stavljenih kozah. Otroci iz tujih šolskih okrožij se vpisujejo v ponedelk, 14. sept. 1908 od 8 do 11. ure. Ako se sprejmejo, se ima plačati 12 K šolnine takoj pri blagajni mestnega urada. Dne 16. t. m. ob 8. uri se vrši v mestni cerkvi za vse otroke prva šolska maša.

Šolski začetek v Mariboru. Na mariborskih javnih ljudskih in meščanskih šolah se sprejema učence za l. 1908/09 dne 15. t. m. od 8 do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne. Za tuje ne v mestu domače otroke se ima plačati letno šolnino 16 kron.

Šentrupertski kaplan Anton Penič, ki je doma po njegovih svetih, resničnih besedah pred tem ne Dobrnem na Kr., pred onim iz Cirkel na Kr., pred tretjim iz Sv. Križa na Kr., pred četrtim iz Peračice na Kr., pred petim iz Kranja na Kr. in tako dalje, si smatra za svojo največjo nalogo naduč. Fr. Zupančič metati polena pod noge kjer in kakor more. S kakimi sredstvi deluje, je pokazala sodnijska obravnava v Laškem trgu dne 14. avgusta t. l. Zazelelo se je kaplana prigrisopariti nadučitelju sodnijsko obsodbo, ker mu je predbacival ta pri neki priliki potencirano lažljivosti. Baje je ponudil sodnji 150 prič, ki naj bi izpričale, da on ni „potencirani lažnjivec.“ Kljub temu je dokazal nadučitelj po preteku petkratne sodnijske tožadnevne obravnave, da je kaplan Anton Penič „potencirano lagal“ ker je tajil besede, katere je govoril pred več nego 300 ljudmi na javnem shodu. Vsled tega je bil naduč. popolnoma oproščen, kaplan pa obsojen v ogromne še narasle stroške. Župnik Anton Mojžiček, kateremu je nadučitelj tudi že dvakrat javno, enkrat v pričo njega predbacival lažljivost, je bil pametnejši in volil izmed dveh rajši manjšo blamažo ter opustil tožbo radi tega. Tega moža stanejo dosti itak druge tožbe. Še ljubljanskim odvornikom pošilja kar po 80 K naenkrat. Res fine pomočnike pri vzgoji mladine ima učiteljstvo po deželi.

Cerkev in krčma. Že opetovano smo poročali o sramotnemu dejstvu, da se pečajo v slovenjgraškemu okraju gotovi duhovniki z gostilniškim obrtom. Katoliški duhovnik — kelner, to je pač preveč. Temu škandalu se je hotelo na ta način odpomoči, da se je koncesijo vzelo na ime mežnarja. V sv. Martinu pri Slovenjgradcu je zahtevalo cerkevno predstojništvo gostilniško koncesijo. Občina je bila samoumevno proti temu. Ali čudom čuda, okrajno glavarstvo je koncesijo dovolilo. Seveda gre pritožba naprej. Dotična hiša je namreč povsem neprimerna za gostilno. Spodaj v hiši je le ena soba, v kateri kraljuje mežnar z množično svojo družino. Pod to sobo je svinjski hlev, poleg sobe pa hlev za govedo. Gostilniška soba bi stala torej v neposredni dotiki s hlevi. Gnojnice bi prijetno dišala v kuhinjo... Sploh pa je vprašanje, ali ima cerkevno predstojništvo kot tako pravico, peljati krčmo. Ali so tisti, ki so prošnjo podpisali, sploh od ordinarijata potrjeni? Resnica je, da je n. p. cerkveni kjučar Prišnik na občinski seji

sam proti koncesiji glasoval. Cerkvena oblast, kje si??? Ali bodejo farji res po gostilnah glaž pomivali...

Novice iz Trbovelj. Piše se nam: V Trbovljah so dne 5. kimoveca t. l. orožniki zaprli upokojenega rudarja Janeza Lenarda, rojenega 1852. l. v sv. Vid pri Grobelnem. Imenovan je kriv oskrumbe in posilstva nečistosti nad 12-letno deklico, kakor tudi nečistosti zoper naravo storjeno na živalih. (kokoših), katero hudo delstvo je tudi sam orožnikom pri aretaciji ob stal. Lenard je znani pijančevanju udani človek. — Dne 6. kimoveca t. l. okrog 10 ure ponoči, je nastal prepri med delavci pri predoru ob Savi. (Savestolu) v Trbovljah in sicer: med Janezom Mugerlom, rojen 1875. l. in Italijansko pristojen, in Martinom Pepelnakom; nakar je Mugerle v svojo stanovanje v kovečk po okrog 40 cm. dolgi kuhinjski nož in začel proti Polsetu mahati, nakar je Povsetu prizadjal tri težke telesne poškodbe. — Ravno v istem času vnel se je prepri ne daleč od zgoraj imenovanega pretepa, tudi med delavci predora, namreč med štirimi Hrvati, in enim Italijanom in sicer: med Ilias Koroha, Stefan Milčič, Janez Čutič in Matevž Bajan, dalje z Italianom Avguštinom Grudnom. Omenjeni štirje Hrvatje so Grudna na tla podeli, začeli po njemu hoditi, ga pretepavati, mu pri tem več reber zlomili, in ga težko telesno poškodovali, da je na mestu obležal. Ko je na to takoj prišla orožniška patrolja, našla je le poškodovance, a storilci so od obeh tepežov takoj pobegnili. Po celonočnem marljivem in vestnem iskanju orožniške patrolje, se jih je posrečilo drugo jutro vseh pet storilcev z Marijo Sever, katera je z Mugerlom skupaj živela dobiti. Konečno so orožniki tudi njo aretirali, in vseh šest c. kr. okrajnemu sodišču v Laškem trgu izročili. Poškodovana Povše in Gruden, bila sta na ukaz orožniške patrolje takoj v tukajšnjo rudarsko bolnišnico odposlana. — Ravno istega dne okrog 10. ure po noči je šel na svoje stanovanje v Bevsko pri Trbovljah, Bodimir Peter, 27. letni, samski pri predoru ob Savi (Savestolu) delavec. Kakor je sam izpovedal, da ga je med potjo srečalo šest mu nepoznatih možkih oseb, začnejo ga nekaj z besedami psovati, nakar je eden izmed nepoznatih ustrelil z samokresom proti Bodimiru, in mu iz krogle desno nogo pod kolonom popolnemu prestrelil. Poškodovanec leži v tukajšnji rudarski bolnišnici. Storilca pa tukajšnjo orožništvo brzo in marljivo skuša izslediti.

Proti g. Schütz-u v sv. Trojici lažejo in obrekujejo prvaški listi v zadnjem času prav nesramno. Mož ni ničesar zakrivil. Nasprotno, spravi je mnogo denarja med ljudi in koristil neprecenljivo celemu okraju. Ali vpogniti se ne da v jarem prvaštva. Fej lažnikom! Mi pa bomo priporočali povsodi izvrstno slatino gosp. Schütz-a!

Umrl je v Ptuj 78-letni g. F. Wessig. Bil je splošno znani, napredni in pošteni mož, ki je služil v regimentu Kinsky l. 1848 in 49 ter se bojeval pod Radetzkytom. Zemljica mu bodi lahka!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem. (Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski; sejmi, z dvema zvezdicama (**)) pomenijo letni in živinski sejmi.) Dne 12. septembra pri Sv. Petru**, okr. Gornja Radgona; na Crkvenjaku**, okr. St. Ljart v Slov. gor. Dne 14. septembra v Globokem**, okr. Kozje; v Braslovčah**, okr. Vransko; v Vitanju*, okr. Konjica; v Šmarju pri Jelšah**, v Mezirju**, okr. Gornji grad; v Loku**, okr. Laško; v Petrovčah*, okr. Celje; v Ivnicah**, pri St. Janžu**, okr. Slovenji Gradec; v Rušah**, okr. Maribor; v Rogatecu**, pri Sv. Ani**, okr. Čmurek; v Spodnjem Dravogradu**, okr. Slovenji Gradec. Dne 15. septembra v Ormužu (svinjski sejem); v Dobrovi*, okr. Brežice; v Zdolah**, okr. Brežice; v Arvežu (sejem z drobnico), v Ljutomeru**. Dne 16. septembra na Ptuj (sejem s konji, govedi in štetinariji). Dne 17. septembra na Bregu pri Ptuj (Svinjski sejem); v Kapelah**, okr. Brežice; v Gradcu*. Dne 21. septembra pr. Sv. Juriju** okr. Celje; na Laškem**, v Framu**, okr. Maribor; v Lučah**, okr. Arvež; na Gornji Polj-

skavi*, okr. Slovenja Bistrica; v Ormužu, v Podsedri**, okr. Kozje. Dne 22. septembra v Ormužu (svinjski sejem).

Svinjski sejem v Ptuj dne 9. t. m. je bil dober. Prignalo se je 704 prašičov. Cene so bile prav izvrstne. Prihodnji mesečni živinski in svinjski sejem se vrši dne 16. septembra.

Sušal Listu „Marburger Zeitung“ se piše: Nemurnemu delu drž. posl. g. V. Malik se je posrečilo, da je pridobil od poljedelskega ministerstva večjo svoto podpore, s katero se bode napravilo sušilnico za jabolčne tropine. Te jabolčne tropine so izvrstno krmilno sredstvo ne samo za svinje, temveč tudi za govedo. Njih redilna vrednost presega ono krmilne slame in je enaka redilni vrednosti mrve. Kisle tropine seveda niso rabljive in sploh je tropine težko obdržati in konzervirati. Zato se jabolčne tropine doslej tudi še ni posebno za krmo rabilo. Ureditev in ustanovitev sušilnice za jabolčne tropine se je oddalo zadruzi za porabo sadja v Mariboru in se bodejo dela v najkrajšem času izvršila. Ne ta način se bode odpomagalo letošnjemu pomanjkanju krme vsaj deloma. V drugem oziru obstoji upanje, da se v prihodnjih časih ne bode zavrglo tisočev meterskih centov tega tako vrednega krmilnega sredstva. Polagoma se bodejo tudi kmetje, ki skrbijo cene sušilnice. Imenovani poslanec Malik je pač hvalevredno delal za po suši prizadete kmete. Ploj pa je spal...

Poštenjak. Delavec Stelzel v Št. Lju je našel na cesti ovitek z več 100 kronami. Oddal je denar takoj lastniku, ki je dal poštenjaku 30 kron odškodnine.

Požigalec. V Sv. Jakobu sl. gor. je zažgal neki neznani zločinec žitje posestnika Knaplescha. Lepe razmere! Orožnik g. Pur je lopova dobil in zaprl.

Našel je učitelj g. Čech v Ptuj v svojem vrtu pri rigolanju starodavni otroški grob.

Požar. Gorelo je v hlevih bratov Reiser v Pekarjih pri Mariboru. Mariborska požarna bramba je pod poveljstvom g. Ratkež oženj zadušila. Vendar pa je mnogo krme pogorelo, tako da je škode za 10.000 kron. Prišle so tudi požarne brambe iz Rodvine, Rosvajna in Pobrežja.

Iz Koroškega.

Celovski občinski svet je sklenil, da nakupi tamošnjo tramvaj za 165.000 kron.

Strela udarila je v Stokenboiu v neko smreko, po katero je bilo 6 ovac. Vse ovce so bile mrtve.

Ustrelil je 20 letni Reiter v Steinfeldu 78 letnega vžitkarja Kischen, to pa ne nalašč, temveč slučajno. Vsekakor naj se mladi ljudje ne igrayo o puškami.

Šolski začetek. Na ljudskih šolah v Celovcu se bodejo vpisovali otroci 13., 14. in 15. septembra od 9. do 12. ure dopoldne. Šolsko leto se otvori 16. septembra z božjo službo.

Najdla je g. Genovefa Edlinger v Raplahu denarnico z 2340 K. Izgubil jo je neki Reinberger. Poštena najditeljica je izročila denar oblasti.

Utonila je v Wolfsbergu 6 letna Leopoldina Frühberger. Mrliča še niso našli.

Po svetu.

Velikanska goba. V Št. Vidu pri Ljubljani so našli otroci jedilno gobo, ki je bila 19 centimetrov visoko, zgoraj pa v sredini čez 1 meter široka. Ta je pač redki slučaj.

Črnuh! V Lastebana na italijanski meji so zaprli duhovnika zaradi špijonaže in žaljenja veličanstva.

Morilec dehanta v Vipavi, neki Pangerc, je bil obsojen na vislice. Mož je pa jetičen in ni pričakovati, da bi izvršitev sodbe doživel.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesarjevega jubileja posebne poštne marke. Mi prosimo, da nam pošljete naši somišljeniki že rabljene te poštne znamke. Za veliko število teh znamk dobimo gotovo svoto denarja, ki se bode porabila v napredne šolske namene. Nabirajte torej jubilejske marke in pošljite jih uredništvu „Štajerca“.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX